

Kollár K. Attila:

A Nagy Tiszai Árvíz

"... Jön az árvíz! jön az árvíz! hangzék,
S tengert láttam, ahogy kitekinték.
Mint az örült, ki letépte láncát,
Vágtatott a Tisza a rónán át.
Zugva, bögve törte át a gátot,
El akarta nyelni a világot!"

1970-ben sajnós, Petőfi Sándor csodálatos versében: a "Tiszá"-ban leírt események megismétlődtek. A modern árvíz-és belvizvédelmi módszerekkel azonban e természeti csapást is meg lehet fékezni, a keletkező károkat csökkenteni lehet.

A belviz- és árvízvédelemben is fontos szerep vár a könnyűbuvárookra. Így érthető, hogy a Nagy Tiszai Árvíz idején a hivatásos és "amatőr" buvárok résztvettek a védelmi munkákban.

A DELFIN szakosztály 10 főből álló csoportot "állított ki", teljes felszereléssel már az árvíz első napjaiban. A felajánlott, jól felszerelt buvárcsoport jelentkezését az illetékes vezetők szívesen fogadták, s komoly feladatokat bíztak könnyűbuvárainkra.

Az önkéntes, saját felszerelésben, anyagi ellenszolgáltatás nélküli munkát szívesen, lelkesen végezték szakosztály-tagjaink. Sok-sok tapasztalatot szereztek az egyéni és csoportmunka szervezésében, lebonyolításában. Az ember és a természet egyik legnagyobb erejének, a víznek a küzdelméből -

melyről általában pátoszi jelzőkkel, a gigantikus, a heroikus szavakkal emlékeznek meg a "megörökítők" - végülis az ember került ki győztesen.

Buváraink tevékenységéről a területileg illetékes parancsnokság, a könnyűbuvárok vezető szervezetének főtitkára, de a sajtó is elismerően nyilatkozott.

A DELFIN buvárok eredményes feladat-végrehajtását a csoport két tagjának adott kormánykitüntetés bizonyítja a legékesebben.

/Reméljük, ilyen feladatokért többet nem kell egyikünknek sem kitüntetést kapnia. Az árviz pusztítása szörnyü... S csak az tudja igazán, aki a helyszínen látja, átéli.../